

Waldemarsud den 20. Febr.
1852

Min älskade Mamma!

Tack för Mammans bref! Det är för mig att han
ett verkligt nöje att få uträtta något åt och Arnd
eder, och få lägga ned böcker, som jag vill. Han reser
blifver föremål för eders sysselsättning. Det för all
Notan som jag hade med mig har jag
läst och omläst så jag tycker intet skall ut trefliga
kunna blifva glömt. Kappsäcken skickas i Christen
med angiften, men allt det andra skall
skickas med Alkor till Calix.
Jag känner mig nu lugn, fastän jag
ej får se eder, ty jag vet hwartid den
basta platsen är för att söka eder. Tiger mycket
och jag känner mig ganska nära eder, så gärna
dock är det underligt huru blind man kan
vara, att fastän man vet den bästa
sysselsättningen för hjertat och tankarna, natten
man ändå sysselsätter dem med mycket i aftonen
samma.
Vi ha en kärleksfull Fader i himmelen. Högst och
han war
hjärtlig

En Hvar och En

En
En

E.

som alltid är vår säkra tillflykt, må Hans
vilja blott ske i allt! Hans Barm är out-
grundelig i kärlek!

Ännu har jag nästan beständigt varit på
resande fot, farit till Staden om morgnar-
ne, samt ist om quällarna till en del
för att hålla Pappa sällskap som trips
så väl på Waldemarsudden, samt till
en del derför att en eftermiddag woro
våra unga, goda reskamrater här ute och
en middag Rådman Lindgren och
och några Piteå mamseller, samt flickorna
Burman.

Alltid är det trefligt på Waldemarsudden,
och då vi nu få i ordning i Staden
hoppas jag det skall bli bra öfverallt.

Wilhelms hals och näsa är nu Gud
ske lof mycket bättre och gossarna tyckas
vara nöjda, de ha i dag börjat att ligga i
Staden. Mia är ofantligt förtjust, att hon
har sin Tante Henrikas hemma nu.

Pappa är mycket god och snäll emot oss.

Jag skrifver nu dessa rader oviss huruvida
mamma är qwar der uppe, eller ej, men det
blir dock så tomt att ej få hysa på Mam-
ma. Det var riktigt roligt att höra att det
blefot gynnare nu på Långbryn och att Johan-
nes hysa blefot bättre. Stockholm 21 Jun.

Hvad menniskan ändå är bortwänd från det
lif, som af Gud är af naturen! Om Hans
sticker stora swangheter kan Han väl aldrig
få hjertat. Man är så försirmlig att gälla
har så snart, att fasta sig vid det den
ser.

Jag måste nu skynda mig, ty Tante
går till Landet i eftermiddag.

Tante Lindström helbar så mycket och
för de sköna hjortarna, det är visst af elgen
och Caroling hon fått dem.

Den ed. Swantberg, Hanna Larsson, och
manga helar mycket. Håll till till Tante
Helsa nu mycket edel höja omgifning jag
vet af hennes färd, men den är här och
nu är vi på Långbryn igen. Johans hysa
Robert mycket!!

Hanna

Pappa har berättat af sin skolebarns
fästare och i skolan.

21.6.1854.

de han

och Anna

Han reser

blott för att

harom.

ett trefliga

in Christer

det

till värld

innerligt

ger mycket

jä garna

men man

natten

in aftonen

sligt, och

han var

hjärtlig

Min älskade Mamma!

Herrans Ande vare med oss alla!

Just nyss slutade min käre Wilhelm att läsa en predikan af Lindblad som var utomordentlig, jag tycket att den borde hafva trängt in i hvarje hysta och visat nödvändigheten af att söka Guds rike och det ewiga målet. Men och, hystat är det hårdaste af allt innan Gud fatt förändra det och smatta det. Icke är jag så lycklig att kunna sakna mig hafva erfårit detta endast i mycket liten skala, men dock wet jag att Herren är den allena maktige.

Äroarna voro Pappa, Captain Falke, Gustaf och jag. På förmiddagen läste vi Petrus tillika med Karlarna.

Huru förunderliga är ej Herrans vägar! Vi wet att Georg icke mera är att se bland dessa Jordelivets wandrarsketch, att hans själ nu lifar i en saligheten i Guds. Jag satte just och tänkte på Karlarna, troende att hon ännu andades

os. w. är a bane. Det behöfves förenade krafter i bön och arbete för Herrans werk, och Prester utrustade med Herrans Ande, som fördrifver allt mörker. O dyra Jesu se i nåd till din hjord, och sand arbeta i säden!! Din dyra säd! Hvad man ofta glömmet denna dyrbara nådattid bort, och fäster sig så lätt vid mycket. Mamma skall ej wara rädd att jag har för mycket bråk, ty det har jag alls ej. Intet behöfve hindra mig i att söka Jesum och låta mig finnas af Honom, om jag ej sjelf min onda, hårda natur skulle vilja vända mig bort från Honom. Det är ganska stilla här och min natur är och mycket lugn. Hanna är så bra och passande för oss. Gud är vårt mäktiga beskydd och vår hjälpare uti allt. Med tjänstpersonalen redet vi oss ganska bra, helst om vi på ha blott ett hus hade blit längre fram.

Hanna Stenberg med modern för 1½ wecka sedan till Gotland, hon war något bättre i bröstet, men jag kan dock ej tro att

Min dyra Mamma, med min moder i Stockholm, min moder i Stockholm, min moder i Stockholm

Hanna

Min moder i Stockholm, min moder i Stockholm, min moder i Stockholm

på jorden, men fick då till min stora
och smärtsamma öfverraskning höra
att Kathinka dött redan i våras.

Jag hade en känsla af verklighet
för den, men nu är inget föremål här.
men, dock skulle allt vara godt, om vi
blott i en bättre world fingo vara till-
samman. Derför borde de orden alltid
stå lifliga för oss: "Vändras medan dagen
är att mörkret icke begripes, och verket
medan tiden?"

Många af våra vänner, hafva om ej
alla så nära, dock bekanta hafva blifvit
ryckta från jorden, kanske snart, vi beta
g, kommer Fadren och tager en af oss.
O, må vi vaka.

Tack dyra Mamma för allt. tack för
det sista brefvet, men nog vore jag tacksam,
fastän owardig, om mamma delade nå-
gon andelig erfarenhet, någon känsla,
eller tanke åt mig. Dock vill jag visst
ej föreskrifva något, blott man följer den
inne lifande, lärande och warnande anden.
Min älskade moder och vän, låter oss bedja,
utan återvändo! Bed för oss och med oss

vi behöfva det väl. Hvad vi borde dagligen
och stundeligen tacka Herren för sin stora
nåd och barmhertighet mot oss owardiga.
Att Han drager våra hjertan och lärar
oss känna Honom, lifets källa.

Det är en innerligt enhet mellan oss
alla här. Gossarna tyckas nu behjörta det
sanna, lifet i Gudi och äro så snälla alla
mot hvarandra. Låtom oss derför bedja att

Herren aldrig må taga sin hand ifrån
oss, utan gör oss helt efter sin vilja.

Nu sitta Wilhelm, Gustaf och jag tillsam-
man och skriva i min lilla trefliga kam-
mare. Och, Mamma när få vi Mamma
ibland oss.

Änderliga äro säkerligen dessa tider. Reli-

gionen tycks börja blifva lifligare och röra
sig åt många kanter. Vigniga tider! Så se mycket
hvad här af skall blifva. Ma Herren ej öfver-
gifva oss, ej flytta sin husastake bort. Utan
offentliga tal i Religionsoffiketen så hörde
jag och af Tr. Helmgren att de förbist
ring råder öfver bland vännerna, därför
han nu skjuter sig ifrån dem. Många hända
förändringar i afseende på ordet, rättens och

Björkfors den 3 Juli 1850

men tatte titel. Halsa hjertligen till Robert!

Halsa innerligt till alla syskonen. Mosterna
och Carolina ^{halsa} hjertligt till Anna ^{och} Mamma.

Älskade Mamma tänk ibland på sin

Hensika

Hensika Bergman

Waldemar

Älskade Mamma!

Redan i mandags kom jag hit till Björkfors.
Ty jag steg i land ifrån ångbåten i Låne hvar
rest August togo emot oss och då följde vi åt
hit samma dag, men Pappa och Moster
satte resan med ångbåten till Haparanda.

Hittintills har jag tydligen tyckt mig förmå
kallat det har varit Guds goda och nådiga vilja,
att jag skulle resa, hvilket frejdar mig hjertli-
gen, blott jag nu skulle öfverlemnas mig
helt åt Herom.

Ack det är så soligt att se att Gud också
har värd, om ett så ynkligt ^{och} klunt barn som
jag.

Ängbalsresan var alldeles emot förställning,
men det som egentligen bidrog till trefnaden,
var det att jag gjorde bekantskap med två
Personer utaf hvilka den ena hvar en 14-årig
flicka, som jag mycket kunde likna wid
Roberts wän Stone; men hon hade tillika
mycken böjlighet för ordet, så att det war
mycket soligt, men hon steg af i Sunswall, så
att vi hade ej länge sällskap af hwaran-
dra. Den andra war en studerande yng-
ling vid namn Smerling, som hade den älsk-
ligaste och upprättligaste natur, och han ville
tillika med allvar frukta Gud, men han var
^{och} så vek och så att böjlig, så att ^{han} har troli-
gen swart att stå emot frestelserna när de in-
na sig, därför önskade han sig en wän, som
skulle wara fastare än han, och han sade
att han har sökt öfveralt men ännu icke

funnit någon. Många gånger önskade han
bli bekant med någon af mina bröder, och äro
sanna Christendom skulle han köpa sig. Han reste
ändå upp till Haparanda. Tro nu blott för all ting
ingenting annat än jag säger. Nog honom.

Mostråna här på Björkfors äro mycket trefligare
nu än förr och mycket redigare i sin Christen-
dom.

Carolina håller jag mycket af både till ^{det} wärld-
liga och andliga, och föröfrigt är det innerligt
wackert och trefligt här.

Hwad man ofta får se att det upprätiger mycket
ondt i hjerta, det arma tinget vill så gärna
ta åt sig något ~~onätt~~ när det kan, men man
måste se det till sitt förödmjukande.

Emedan ångfartyget stannade öfver natten
i Luleå, så war jag hos Bodells på aftonen
och de hade så enkelt och trefligt, och
att dömma efter han tal, så skulle han wara
riktigt wäckt och han war mycket hjärtlig

Skugnet är något mindre fyllt, till alla delar, blott han förflytt till
som han har betyget, som skugnet öfverfyllt, så snart han får till

Heller och innerligt till skinn och, jag att jag skall öfver-
till hem, om hemma hem, så snart jag kommer till Haparanda, wänta

och

full

ligt

ett

ett

ett

ett

ett

ett

Waldemarsudden den 16 Sept 52.

Min älskade Mamma!

Nu äro vi med Guds hjälp åter här i vårt kära, wackra hem, men mycket tomt och halft kännes det, dock jag får ju ej sakna, åtminstone ej ~~vara~~ ^{göra} någon saknad, fastän det nog blir mycket svart för mig. Jag är fullt komligt nog med hvad Gud gör, blott jag fick se andra njöda. Resan hit gick ofantligt bra, mycket herrligt vädret var det. Alla vi unga slöto en allwarsam, men barnslig krets och hadde mycket trefligt tillsammans. Det är så roligt att lära känna unga hjertan, som börja se att de ej äro till endast för denna korta, usla werlden, utan att de hafva en högre, en himmelsk bestämmeelse. Lapplandsresorna hafva gifvit så i ynglingarnas hjertan, och de äro något dolda och hanterat g. häller nog djupa för att gifwa kraft att oförgifwa det man måste, men Gud hjälpe oss alla, jag är så usel och svag, jag kan intet godtt.

I dag hafva bröderna börjat sin skola; de äro Gud ske lof
friska, utom Wilhelm som har litet ondt i halven, han medi-
cineras för Doctor Lundberg för nersåret. Det skall nu blifva
min ennestiga omsorg att kunna skola dem. Gud hjälpe mig
att kunna göra det rätt!

Nu till det viktigaste. Som Mamma ~~ville~~ vet vill Pappa
att man skall hafva sin frihet och vill således ej säga
något bestämt alls om Mammans derwara, eller hitkomst,
men nog smärtas det honom djupt, att Mamma ej kommer
hem. Han säger sig ganska väl se nyttan af Mammans
derwara, men man har många pligter säger han och han säger att
sig tycka det wara bättre om Mamma kom nu ^{hit} och reste dit i
nästa war, för Roberts skull tycker han att Mamma ej skulle
behöfvas så mycket i winter, ty han skall ju nästan uteslutande
vara på Björkfors, samt Näsbyn. Husbond-drängen måste ^{väl} kunna
se efter det lilla, som är der om winter att göra, neml. på Gylt-
näs. Pappa tycks gerna vilja skicka åt Robert, men han tycker
det behöfves så litet för än i ~~det~~ war. Stackars min goda
Pappa nog har mycket gått honom djupt i själen, han sa-
ger att ingen förstår mig och ingen känner mig rätt. Han
har magrat så mycket, fastän nog här han annars ganska
rask nu. Jag är glad att få vara hos min kära Pappa som
jag känner mig tacksam mot för så mycket.

Wäl hoppas jag att hushället skall gå här, men det värsta
bli för Pappa att sakna. Alls icke har han nämnd något om
andra människors omdöme om denna sak underligt nog.

Han funderade mycket om Mamma skall komma i vinter,
om ej Carolina måste komma med ångbåten, ty hon kan väl
kanke ej komma på samma sätt som Mamma. Om vi möjligen
kunna få någon plats åt Clara, hafo vi tänkt låta henne
flytta så snart Carolina kommer hem, antingen i höst, eller i våren,
men icke kunna vi låta henne gå, utan att hafo tjänst åt henne.
Clara kan ej blifva något här, hvarken för sig själv, eller för andra,
ty hon behöfver en strång matmor. Pappa tycks nu vara mycket
fäst vid Waldemarsudden; vi skola hafo hushåll här omkring
fyra veckor så länge lästningarna vara vid bredgården.

Det tycks som det skulle vara så stilla för Mamma här på
landet i vinter om Hanna och jag vore i Staden. Allt är här i
sin ordning. Pappa har icke bedt mig skufva detta ^{som han sagt} ~~tar skuld~~, men
jag måste dock säga huru det är här.

Men nu min älskade Mamma, tag ej detta ras om jag
vill övertala Mamma att komma hit, ty vi kunna ju ej veta
Guds företag och hvad Han vill i sin nåd göra, om det är Hans
vilja, att Mamma skall stanna der uppe. Ach må icke min
ord på något sätt hindra ^{nådiga} Guds vilja, ty nog vill jag gärna under-
kasta mig den djupa saknaden, om det så är Herrans vilja. Må
den blott ske!!!

Gossarna säga att de tycka skolan vara rätt bra nu, emedan så
många dåliga gossar äro bortrensade.

Det är så svårt att skiljas från min älskade Mamma och Clara. Men det är Guds vilja, och jag måste acceptera det. Jag vill dock säga att jag kommer att komma tillbaka snart. Jag vill också säga att jag kommer att komma tillbaka snart. Jag vill också säga att jag kommer att komma tillbaka snart.

Wilhelms hals hoppas jag skall om Gud vill snart blifva bra.

Andersson och Bergström äro här middagsgäster och aftnare, de tyckas vara så förnöjda. Alla grannar äro inflyttade, utom Lörsegrens. Knut Carlqvist ligger nu alldeles för döden. O, hwad är tyfvel det usla jorder-
lifet, må blott själen hafva sitt hem hos Gud!

Ännu en annan nyhet af allvarsambet. Dagen innan jag kom hit hade Prostinnan Stenberg kommit till Stockholm med Flan-
na, som har watten i bröstet, för att medicinera, men på dock
troligen ej wära här mera, än 8 dagar. De bo på ett Hotel, men stan-
na de längre tänker jag fråga Pappa, om de ej få bo hos oss i
Staden. Nog wore det dock en stor nöd af Herren, om Flan
beredde henne så, att han kunde taga henne till sig i lifet, i
huset — att hennes dagar kanske ej behöfde bli så många
här nere!!

Comissionerna skall jag försöka uträtta efter bästa förmåga, fastän
mångahanda kommit emellan, som hindrat det något, men det
skola väl dock blifva uträttade. Det blir så illa skrifvet, ty det
är så rent och alla ha för redan länge sofvit.

Torén hade varit här 2 dagar innan vi kom hem och skulle
hafva rest till Björkfors, om ej Läkaren hade ordinerat båd för
H. honora, hwilka bekommit honom mycket väl.

Min dyra Mamma, glöm icke bort oss i sina böner!

Må Herrens wilja ske önskar

Mammans

Henrika.

Stefan nu alla wäro här! Det uppgår så mycket ingen nämnd, och ingen glömd.

Hochholm d. 12 Oct 1831

Min älskade Mammo!

Ku' endast några ord. Tack för lilla brefet,
men mera tack för hilsningarna i Pappas
bref.

Trostan, det var min hjertliga önskan
och nästan förhoppning, ~~att~~ ^{att} finna jag
att hanna uti alla edra kommissionerna
görlunda bra, så finner jag mig nästan
redan sviken deruti, emedan I varit
att allt skulle komma så hastigt och
det g' gjorde så. Med angralen kunde
allt gerna rändas, utan stora omkostnader
och det rades mig att elskot, som har
färd till Calix, endast skulle färd några
dagar efter Heso, och då v' hade det varit
g' varit skäl att skickas det till Hesperien
då, men redan blef det dock flera veckor
öfnare, hvilket var ganska betydligt
Blickar till Linn wert i höjningen.

Den 21. 1831

Hochholm

Annars jag fick de wäl förtjänta förbättringar
na om boan wat den dock ständigt
steg.

Stammels bo nu hos oss i Staden

Stad & Mamma bo i Staden så mamm
nu kommer hem, eller på landet &

Med fartyget nu kommer wäl fram
med allt, och med mig på redan på allt!

Detta war endast om skugg, men det
war g. meningen annat.

"Hä man blott kunna bruka denna
Gården så om brukade man henne icke!"

Tack för att mamma är såd att jag
skall hafva för mycket bråk, men jag
tycker just g. att jag har något gyllre
bråk, men både jag under allt kunna
hålla mig vid minn lyktor.

Huru gånge har jag frågat Pappan, men
han tyckes alltså icke vilja fara och besu
naget såhus och således har jag g. g. g.
något mer g. g.

Om Klara nu g. kan på någon plats, om
dan det är så sent så säg huru jag då
skall göra! Skall hon få gå hem till sin
moster så?

Hemskt Västing, helsade så hylligt till mam
ma, varit Bergström och många, men jag
kan g. komma ihåg: den alla.

Farväl!

Mammans

Hennika?

sluta för att följa August till Björkfors. Och mamma för-
står mig väl fullkomligt. Tack obeskufligt för mam-
mas bref.

Göhrannus sade att han först då jag sade honom detta
ej känt något emot det just, men att det sedan känts
mer och mer, åtminstone att jag nödvändigt måste
vänta en liten ^{tid} innan jag alldeles bestämmer. Han
sade i går afse att han skulle waka i natt, men idag
har jag ännu ej fått träffa honom, han är i kyrkstaden
och kanske han ej kommer hem hit innan jag får
hans fru. Ingen människa har jag ju då att tala
med. August är ~~nu~~ här, men han kommer ju mest
efter förnöget, nog är dock han wäl här och upp-
tygning ~~han~~ men Nu är jag förflyttad på Björkfors
äta och fortsätter här litet. Allden wägen talade jag och
med August och jag tycker att han tänker så mycket.
Han sade att han behandlar min sak så som vore det
hans egen, men dock tycker han att man måste
lata det mogna, måste lemna ut Gud mer och bida
och lita så mycket på sig själv. ~~Sticke bort allas söt~~
jag bestämmer ~~nu~~ men Den mamma Det är så swårt
att något säga denna sak, men hela min tanke
är nu blott att vara anferigjven och bida och bedja;
och få ju se hvad vår gode Gud gör. Han gör förris
det bästa. Med denna tanke är jag nu åter så lugn
och möjd och kan barnsligt gå till min Gud och Lär.

Min dyraste Mamma!

Hwad jag i denna stund innerligt längtar
att få kasta mig i mammas famn och få mi-
lagga mig helt och hållet för mamma, men
det är ju omöjligt nu; jag får då ensamt wanda
mig till Huru som för hela mitt eländiga hjerta,
men dock på detta sätt låta mamma få weta ha-
ru det denna stund och hela dagen wänt mig.
Säkerligen bli det ännu många skiften i det ena
innan detta framkommer.

I förmiddags war jag mest för mig själv. Piss
skog och bad så godt jag kunde. Då bad jag
om att på något sätt få ett riktigt wittnesbörd
om Guds wilja och bad ^{helt} att han ej se på min
vilja och tillstädja något som ej wore honom wäl-
behagligt, ehuru jag wittwar något orolig blif delän-
da under tiden wäl skönt, men mamma har ju gitt
det sedan. Just då vi skulle lemna Piss sade
Göhrannus: att jag tror dock att det bli annalindat
dettas i bli af mamma, förstärkt med mig och ^{det} då
först kände jag att en förskräcklig or afropall mig
då strax hade jag lust att trofla på att på
hela Guds trogna omwändad om mig. Men af förr
låtet mig weta detta så att jag bad honom ^{det} sedan, men

angående Plöande.

Sedan han svarat den aftonen var, och huru obestrykt
ligt dyrbart jag hade tyckt det vara om jag den af-
tonen fått helt nedlägga mig för minnena för
den minna tagna, så blef det dock bättre sedan då
jag länge har i skogen och i den ensamma
kammaren talat med Gud. Jag tyckte mig slut-
ligen kunna blifva undergiven om Hans sin kärlek
och nåd ej tålthet var förminskad, dock utbad jag mig och
det hoppet kan icke surka att vi en gång i den eviga
friden och glädjen ewigt skulle gemensamt få prisa
Gud för att Hans nåd och barmhertighet, också bad jag
att så länge vi lefva här jag dock måtte få bedja
för min så trogna förmyndare tillgifna hvar och nog
får jag det. Hvad som gaf mig tröst var det, att jag
wet att ingen är god utan Gud allena" då nu mennis-
kor kunna älska mig så och så önska mig allt godt,
skulle jag då ej tacka honom för allt hvad Han gör
så jag wet att Han älskar oss mest, bäddas vårt väl
legga honom säkert innerligt om hjerter. Hvad som
dock för mig blefve en välförtjent tyngd wore allt detta
myckna barna jag genom för litet profvande och bön
genom för mycken lättsinnighet tillfogat en annan, jag
har ju först varit viss om Guds vilja innan jag genom
min öppenhet kommit hans känslor att svärmen, men
Gud förlåt mig hvad jag syndat! och jag att I icke
tillräknar mig hvad jag mot honom felat om det och
förorsakat honom lidande, därför är jag honom mycket skyldig.
Blif nu ej orolig för mig afva detta min dyra mamma

med hopp och min förtröstan hoppas jag mig snart få
behålla och visa ej detta för min lidande utan om minnena
tor att det på något vis skulle skada honom, kanske mögli-
gen fästa mig minna vid mig hvilket ju kunde vara skadligt.

Första raderna af detta brev skref jag i går och underligt
var det att minnas brev jag idag motte, började al-
deles lika som mitt, i dag den 5 har jag skrifvet det mesta.
Hvilken rikedom äger jag ej i minnena och i så mycket
skönt jag äger på jorden. — Ach min dyra mamma
hur skall jag? hvad skall jag nu göra denna stund då
jag ju ej vet Guds vilja om det är rats att en begär af
Pappa ett bestämt svar, jag tycker att jag ej kan, minnas
vilja är för mig så dyrbart och här att uppfylla, men
jag har ju och en högre vilja att att också att uppfyl-
la. Jag har bedt Gud, men jag ej fått något svar
annu om jag nu skall bestämt fråga Pappa jag vill
vet om jag då skulle gå emot Guds vilja, huru olyckligt
jag! — Huru ousägligen lycklig hade jag ej varit om jag
och med hvar viss steg hade jag ej följt minnas
råd, om det blott hade stått "jag har i bön för minnena"
mit att du nu bör tala med Pappa den här, skatta
skatt för mig! Men nu huru ont det skall gå för mig,
hjärta, de ligga ju mig så nära, det är ju blott mitt och
och Li väl minnas öken och dock jag är för barmhertig
och oviss för att våga att en taga att steg som kunde
vara så viktigt för hela mitt lif. — Nu skref jag i en
sådan hast att det visst inte blir tydligt, men jag är så
ratt att ej få säga allt hvad jag tänker innan jag måste

Parasmiemi 12 Juli 1844.

Min älskade mamma!

Ohuru jag nu kan vara så lycklig makande att
hafva något af bref från mamma med denna post
så är då på Björkfors och kan ej nu besvaras om
jag är i Haparanda eller rättare för närvarande på
afsannamnda ställe hos Thilde Eström.

Tack innerligt att mamma som jag sag i sist
brefvet längtar efter mig! Poo icke att jag här stannar
som jag skref till Maria hos Pappa ej yttrat den
intkan, och dock, skulle han och göra det, så skulle jag
ej kunna tänka mig det, nej, nej, nog kommer jag
tillbaka till min älskade mamma!

Så nu se huru länge vi komma att dröja här, Pappa
har mycket här och är för Tackor Tonbeys affärer skola
och. Alls icke tror jag att vi komma med Petrus
som far härifrån den 13 utan Pappa har sagt att det
kan bli försig fara vi landstegen till dess vi träffa
på någon anghet.

Ursäkta skall jag nu mera säga? Det förtäffligt det är
med brefskrifning, så är det icke det lilla tårlet som man

ei kan nedlagga sin wardare helt och hållet sedan
den är, icke främsta helt naturligt, utan att det så lätt
kan bli i till någon del riktig sagan, dock. 'pretentionen'
på icke vara allt för höga, nog är skrifkonsten en
förtäfflig konst ändå.

Mamma sjukdomspåle som kom så häftigt en
dag war oroande. Må Gud dock vara så nådig och
lata mamma ännu på lefva för oss. Goda mammor
kommer detta att så lätt åter, nödfråga (läkare om ej detta
är nödvändigt). Jag beder riktigt här om.

Älsad jag tyckte mig vilja bli tacksam om jag åter
så komma hem, men huru förståelighet om mamma
ej skulle finnas där då. Dock tror jag att Gud låter mam-
ma ännu på lefva något.

Älsad det skall bli för en oherstufelig glädje, att få tale
ut riktigt och få höra mamma likaså.

Här vare jag väl bra ensam och ofta i bryden om ej
Gud wone mig så nära och ställde allt för mig så
gott. Mörka är snällt, till henne går jag rätt ofta
då jag är på Björkfors, annars är jag litet försiktig, att
ej för mycket närma till någon, hvilket nog är bra
Vad jag nu kan hålla stand, då jag ju har sådan fallenhet
för att vara äppen, allt är nyttigt att lära sig.

Mamma bad mig en gång skufva om Johannes, men det
är ju bättre att säga hvad jag vet då vi råkar, vi ha

också i det hela varit litet tillsammans, som han stannat
långt på Näsby för bredhandel. Han war klen till det
samt då jag sist träffade honom, men skulle då höja sig
till det. Anna har jag varit föga tillsammans med
och på så mycket sätt som möjligt undviker henne.
Hwad redliga wänner är för en dyrtare gåfva, wänner som
förtä en.

Anse mig ej för falsk i det jag nämnde om Anna. (mitten så till henne)
Hwad jag afstyre falskhet!

August är så snäll emot mig och hans hjerta är
så oedligt.

Uti blifva väl här i Haparande ett par dagar och
återvända då till Björkfors. På se om något du trott
under wår bortwars.

Älsad det gläder mig att Torin är hos eder, helia honom
så hjertligt. Och om han wone kvar då vi komma hem!
Helia S. innerligen och tacka honom för alla hans kär-
leksningar i Mammors och Marias bref. Likaså helias Mari-
och Evelina, Hanna, Mia och Paul hjertligt samt Eva, Joha-
na och Clara. Glöm ej att helia alla dessa. Greta och

Thilda helias Mamma så hjertligt, jag bli väl här
hos Thilda mest under dessa dagar. Sedan till ämnen som
till Nelli Sofia samt Magdalena i Torin till hvar
jag riktigt längtar.

Det blef så många helningar, men då de komma för
hjärtat är de ej för många. Min dyrtaste Mamma får
ej glömma i boken sin tillgång. Glömda.

Om jag har jag varit så mycket och så ofta till Björkfors som jag kan. Jag har varit så ofta till Björkfors som jag kan. Jag har varit så ofta till Björkfors som jag kan.

Paras-niemi d. 15 Juli 1854.

Min älskade Mamma.

Som jag ännu vistas på ofvannämnda ställe, har jag ej ännu kunnat emottaga något brev, ehuru j. kanske har flera än ett som vänta på mig på Björkfors, men desto kärare blifver det om morg. då jag häppas anlända dit.

Tappa här i dag, rest till Björkfors, men jag tror att det var det bästa att jag stannade här för att i ofv. morgon i sällskap med Thilda resa dit. Thilda är snäll, hon kan behöfva någon liten uppfreskning och för öfrigt är hela familjen utmärkt goda och värdliga mot mig, och här har jag kanske tyfäst för hafva min frihet. Alla vissten är på de föregående dagarna bortgjorde så att jag i dag får vara mera stilla och hoppa att morgondagen skall blifva god. På förmiddagen sommar jag i kyrkan och på eftermiddagen en stund till Magdalena hos hertiken jag varit 2 gånger men blott korta stunder. Hon är oss så mycket giffen till stor utsignelse, jag förstår icke huru Gud gifvit henne en sådan kärlek till oss, vi ha ju dock intet gjort för henne. Och hvad hon har min älskade Mammas ägnanhet och oss alla kära och hur mycket hon bär för oss. I vintern lär hon åtagit sig att skänka till oss några snälvändiga och förgyllt befräktiga kläder.

som dock snara försummat. Det var isynnerhet
uppmärksam till mamma att upprätthålla bönens
lykta oförbräckt i sitt hus. Hon talade mycket om bönens
kraft och uppmärksam påräddes till den i dessa tider
hon sade att allt det onda som hotat skall bli afvärdat
från vårt land blot vi beja. Märkvärdigt talade hon
om mamma, men jag får säga allt då vi om vi
så lifva ju snart få vägas. Hon trodde ej att mam-
ma hade så många år kvar på jorden. Något rå-
des vade hon om en bok, som jag ej heller vill skif-
va, blot söka bewara i troget hjerta. Herren är den som
styr. — Nellis Sofia kan jag ju ej till min saknad
tala med, men hon var innerlig och hjertligt
tacksam för gåfvan, i aftron ämnade Thilda och jag
äro besöka henne. För öfrigt vet jag just intet att
säga om dessa städens människor, de tyckas vare
sig lika och nog vet mamma huru som alla äro
snälla mot oss.

O huru innerligt jag nu önskade att kunna kasta
en blick in till eder och se eder stämning de allt
huru det är der hemma. men nog vet jag att allt
är och bli ha blott Guds Ande är eder nära och
är eder ledare och det tror jag.

Adjö så länge dyra wännen! Nu skall Sofia be-
ses.

16 Godnatt. Nu vi idag wäro tillsammans hos Jesus!

Nu är jag så fattig på något att skicka innan jag får i
morgon på Björkfors, som jag säkert hoppas, något emottaga.

Lasten nu detta är kort och ej af så mycket innehåll för
det wäl ändå räddas då jag vet att mamma gerna hör
något från sitt bortowarande barn.

Dagen för vår afresa är ännu ej bestämd, men Pappa skickar
någ derom till Laila då den bli bestämd, jag skall och säga
det så snart jag får wita det. Jag skickar så ofta hälsningar
men kanske mamma förstår orsaken.

Nu äro Wilhelm och Gustaf snaranda hemkomna, är de
det så helsa dem innerligt. Nu är det blott innerliga helmin-
gar. Mamma måste förlåta, att jag i dag är så kort.
Thilda och jag skola nu fara till kyrkan.

17 För en stund ^{redan} hemkommen från kyrkan och Magdalena hos katten
redan jag hört mycket godt. Det gör mig ont att detta brev
skall wära så ofullständigt, men hwärf skall jag wäla wära
bättre än jag är? Fareväl nu på papperet älskade mam-
ma, men aldrig annars farväl!

Mammans
egen

Constance

bättre för det lifvet genom andens hjälp allena.
 Mamma har nu länge lefvat och stridit med
 denna världens mangakanda och behöfde nu allt
 för väl få mera ro. Nog blir den väl ^{at Mamma} också ganska
 om 12 år nyttigt, kunde blott jag stå tillika
 mig och göra hvad som står till.
 Hå. En del af Högströmska familjen, Hough
 och några andra voro här i Fredags. Flors
 oars voro Malmqvistska barnen och Fru
 Malmqvist här. Tro ej att de värdslöshades för
 det frammande som skulle komma, vi tåk
 om dem efter bästa förmåga och de tycktes
 vara belåtna och glada, vände ring tackbetyg
 till mamma.
 I Fredags så Prinsessan för här förbi, hvilket
 var en vacker anblick, var hela familjen
 där, till och med lilla Selma och Yvonne
 flickorna och familjen allm, det vill säga han
 Emil och Erika. Det föll sig så och jag tyckte
 att det var rätt treffligt. Gummman Thor kom
 också, alla till middag först, på aftonen åkte
 Spörings in med hästen som hemtade Papper
 Wolf stannade ej här emedan han skulle
 nyttja eltkuren först i staden.

The Man of fate
and another
not on due.
breakfast. The
prophets are not
white shoes
of the

Evelina Houghberg och Maria Curen äro här emellanåt, men jag tar mig ej mycket af dem, hwars och en bekäper finna sig tillf och allt inom sig.

"Inom huset har allts tilllits gått i fred, alla
 är goda emot mig, skuru jag ej kan gå några
 rår god. Jag kommer temligen väl ihåg hvad
 som behöfvat, men det är alltså af mig själv
 det känner jag så väl, ty går jag ut ifrån min
 inre rår kommer också de yttre sakerna i alaf
 och jag glömmar det som skall iaktkommas.
 Det är endast anden som i det inre påmin-
 nar afven om de jordiska bestyrken.

Nog är det rätt tillåta här i allmänhet. men
 och allt yttre är så godt, det är endast synden, olydnad
 den mot Gud som är det onösa. Jesu Kristus som
 käre Mamma måtte vi alla vara tillåta och
 för Gud så blifva vår hjälp till själens fräls-
 ning genom detta lifvet.

Mammals. Heligefna

Wae ej ulyck för mig mamma, ^{Henrika} ~~och~~ ^{och} har jag
ibland mine svaga stunder även så hjälpat ut
ej att fly till människor och då är det väl om
man känner den enda tillflykten.
Helmingar från Bernhard och Hanna. Den Helt
brändt har mig helat så har po.

24 1857
8

Kärlaste Mamma. 'Imina tankar skryper
jag bref till mamma, men är dag nedstämd
och då försvinner allt det myckna man har
att säga. Då vet dock är Mammans födelsedag
i dag och jag vet att man deruppe högt varder
bref skall jag saka att skriva några rader.

Tack för brefvet som jag fick igår. Det är
sorgligt att se världens lif utan Gud, då man
dock vet att hvarje själ är så dyrt inför
Gud och att hans bild kunde der återupprättas.

Matte mamma få valsignelse af Gud att
använda de dyra nadedagar som andra kunna
förstå till själens rening och införande med
Gud.

Utländ är jag rätt glad att mammans är
der uppe och bota språn hvar här förefaller.
Mamma vet att det stundom kopas sig mycket
på en gång här i huset och sådana dagar
kunde man ej gå igenom om det ej vore
synnerlig när som uppehållt en. En sådan
dag var det i lördags jag tyckte dock att jag skulle

Vol. A.I. 1
Jag är ej rätt säker hvad som för hvar man
bor handla med alla ifrågasättande sakerna.
Vi måste därför lämna Gud rum att
ställa, och icke förhastat oss i egen kraft, men
tror ibland att det är så nödvändigt att
afgöra, men det är ej så.

Som det visar sig för mig skall jag nu
yttra mig, men beslut ej ännu, isåfall måhända
känna och se det annorlunda sedan.

Jag har troat i sommar att det ej vore
meningen att Hanna skulle vara här
långre, oaktadt allt hennes goda. Hedda tyg-
ker jag att Mamma ej bör släppa ^{ifrån sig} utom
den nyss nämnda är hon den enda
politiska vannen bland de tjänande inom
huset menar jag.

Klara tror jag hvarken kan vara till
beträdelse, eller frömma för oss, eller vi sjelf
här längre. Hon kan visst vara beskedlig
en tid, men den bittra roten åter innanför
obrutten och bräster fram i sin tid. Hvar-
ken läsning, eller tal tyckes verka något
väsentligt på henne. Icke menar jag

Waldemarsudde d. 6 Juli 1887

Älskade Mamma.

Efter som jag har ledigt denna stund
den ville jag skriva litet till mamma, det
kan komma förhinder redan såsom förre
postdagen. Jag vet ej än om jag får något
att säga, för jag ej det så slutar jag åter.

Äck, mamma hvad det är nödvändigt
att hålla sig djupt enat för oss arma,
som stå här i en beständig strid mellan
Guds och fallets lag.

Guds kärlek är så att vi oss de vi icke
kunna bara på våra hjertan de många
olyckliga som lefva utan Gud i världen,
icke djupare bekyrta var kallade att verna
oss och lefva för Gud.

Nu skall jag försöka att tala om det
försvika. Om morgnarna följer jag
lilla Adolf i jakandet där han dyker
mycket, hans mamma & Pappa komma

ut emellanåt något stund och helra på
honon. Det är så godt då de på komma
ut i luften, jag har även hört de andra
barnen komma när de tvekar. - Håller jag
mig till Gud så får det gerna vara
framman då har jag kraft att söka
mottaga alla väl, ehuru annat, man kan
gerne vara tyst och även för sig själv
någon stund blott man känner sig upp-
riktig och visar det den stund man är
med dem. Släpper man åter af sin
fäste, då är man ju olycklig i alla
omständigheter, då jag känner jag mig
så kraftlös och förmågen till allt.

Sondagarna äro förbor, dyrbara, hel-
ka feiler dock komma oss nära till godo.
Vist icke så, att det icke på de dagarna
bevisas oss mycken nåd och att det
kunde vara vidv samre, men det blir
icke den särskilda välsignelse som de
kunde vara i sin skole om de nåt
andra vore. Sabbathsdagen borde användas

och i stilla indragenhet der man hemtade
must och kraft ur Lifs-tradet, dels och i
gemensamt enfoldigt upplejande. Och
det är dyra förluster att så icke är.
Härmed vill jag visst icke knota, eller klaga
på någon, utan går först in och kommer
omn och vår trohet i honom o för honom.
Vi taja den taken alldeles för låt i sin
egentliga vassende.
Det husliga går utan något särskilt
att nämna.

Vi böra chafkomma att vi äro en knapp
och bero af hvarandra den enas tillväxt
är den andras (nära närmaste) och tvärtom.
Det är således viktigt huru vi bruka måden
och kraften.

Jag slutar nu för denna gång på de
som det blir mera sedan.

27 Juli Sent i går afte fick jag mormors.
Walkommen till oss snart kär mamma!

Det var mycket. - Håll jag i dag
ej kan gå till Fru Lennström så skulor jag
svart till Carolina. Frågan om Helt Lennström behöfligt
och väl ej i dag besökas.

Waldemarsudde 10. Juli 1857

Älskaste mamma. Guds vägar och rådslut komma ofta för oss förvånat, men väl är det des om vi då innanför alla skiftnings har ett hem som icke förändras. - Vi veta nu ej här om Robert är inom, eller utom tiden, men vare det ^{frå} ena eller andra sättet då han är, Gud så är bandet ju icke brutit emellan oss. Blott vi ^{2m} har våga på fullaste allvar att befasta det bandet.

Nog tycker ^{man} att det skulle vara godt att på vara närvarande vid ett sådant tillfälle för den som det så är utrett.

I mina föregående bref har jag yttrat mina tankar om framtiden. Vi få och kunna skapa något i det yttre. Inåt skall vårt arbete gå och derigenom det yttre ändras i sin tid, dess förinnan må vi bära det mest afse-
löshet.

Mamma yttrar för dig ej om hela världen.

Detta är visserligen men öfning, men är det
så Guds mening att man skall leva någon
tid i denna världen så måste man ju gå
igenom den. Då kommer det derpå an att det
må ske på det sätt som är af Guds hand:
tillskickadt. - att gå på rosor genom världen
väntar jag mig ej, men på Guds, för mig
annu fördolda gåfva, på mig tillämpas. så kan
väl ej något lidande bli för snart att vara
då man ger vissheten att det är från
Hans hand.

Äre uppkapen i staden så svåra, skulden
ligger hos en djelf om man ej går igenom utom
att tappa bort sig i så väl det som allt annat.

Onsdags förmiddag kom Fineman helt
öfverraskadt ut och stannade hela dagen. på
eftermiddagen förklarade han Obceernas 12.

Man aktar hans besök dyrbart. Spörings
kommer afven de, Fineman trodde att det så
var utskickat och angrade ej sitt besök,
hörde jag idag så jag var uppe hos honom
för att meddela de underåtletser i fallet om

Robert. Han deltog och helsade hjertligt
eder alla, Ednne och alla.

Säkurligen har mamma fått det tyg som des
skickades med anslut till Calic, det var sådant
man då visste sig behöfva, nu får vi väl
hålla med nästa postdag hem det posthåller sig
om akta till det skall skickas. - 13 alnar para-
matte åt Augusta, samt några alnar orlean
till förkläden har jag köpt. Pappa tyckte ej
vilja köpa 4 tyger åt jugorna. I alla kläder, det
vill säga 2 västar och ett par svarta byxor
är också köpte för att med ednne i afton
eller i morgon afgå. Lockhammen har jag
tagit från bröstsladen, den skickas nu skuren
den är liten sonder. En ny kostar 1-29 om
Mamma vill skänka jag skicka med nästa
tillfälle. Så här jag skall göra.
Mamma

collerade Ednne en mycket hälsning till dig, och
vill jag säga mamma, men kan ej. Det är så underligt
att ej veta hur det är, men sedan Robert ännu till
det gilla illand och så gif honom om hjertlig hälsning.

Thorslunda, (sept 1848.)

Älskade Mamma.

I lördags var det så likt hemmet, ty då skar jag bröd, och lade på spjället till skorpor, sedan lade jag mossa imellan innanfönstren, som sattes in då.

För varje dag upptäcker jag nya lärdomar, som jag har inhämtat af min Älskade mamma och i hemmet, som få andra mödrar ha lärt sina barn. Jag tänkte mig bli så bra och varm i min Christendom här, men nu ser jag, att det blir intet, om inte Christus själv smälter det ishårda hjärtat, men visst har jag tillfälle här och jag väntar att Christus skall klappa hårt på hjärtat, på det att det må brista ut i tårefloder. Jag gläder mig så mycket att få se min Älskade Broder August, om han kommer, medan jag är här, så att mamma måste skriva, när han kommer, nästa gång mamma skriver, om mamma vet det. Efter honom längtar jag mycket, mycket. Tante Emma ber Pappa och Mamma nödvändigt gå till Loostmöms på Christning, ty annars skulle Tante Sara bli mycket ledsen. Säg från Tante Emma att hon ej kan komma, ty just då komma de nya pigorna, och då måste hon vara hemma. Den kommande huspigian har frossan. Hälsa och tacka min gode Pappa för brevet, ty det var så roligt att få brev från honom. Pennan är så dålig, så att det blir svårt att läsa detta. - Förgäves hoppades jag i dag att få brev från Mamma, men jag vet nog, huru mycket att göra det är i hemmet, men nu hoppas jag nästa Post. Två gånger har jag fått brev från Carl. Sakerna äro skickade till Upsala. Ack, vad det är tomt och tungt här i världen, när man skådar den från rätta sidan. Ack, om man alltid kom ihåg det, så skulle det visst gå lättare att leva här i världen. Om Mamma visste huru mycket jag Älskar Mamma: men vi kunna icke giva bevis därpå, och icke någon belöning för alla Mammors mö-

Vänd.

der, om ej Gud omskapar oss till sina barn. Då skulle det vara glädje, om vi alla träffades i himmelen efter denna korta vandringstiden. Hälsa min Älskade Paul, som alltid kommer ihåg sin stackars syster, hörde jag av Pappa. Hälsa Edla, samt alla systerkonen och de övriga.

Bed Gud någon gång, att han ville giva ett nytt hjärta, och göra mig helt till hans barn. Mammans stackars

Henrika.

Avskrift:originalet hos Rune Alm.

E.L.W.Bergman, den 10.4 -29.

Min älskade Mamma!
Hälsningar från mig.

Stockholm den 22 Aug. 1860.

Älskade Mamma!

Så Mammans brev till mig af den 11te juli hade jag sedan länge sedan hört swara, men jag har ej kunnat det. Älskade Mamma! jag kan ej ännu skrifwa ett ord till dig. Inseendet af egen uselhet, fruktan att säga kanske jag vågar säga samvetslöst, som befäller mig att så våga orden, att jag ej kan utsäga det — samt känslan af att vi till det gada utte förmå, följa, da mig också har behandla frågan om den sime gemenskapen emellan oss alla, der dock en hvar af oss torde känna ett öppet sår. — O Guds förenaderliga råddelig har det väl så fatt sig, en hvar af oss till ett kärleksbånd att ej förlämnas vi må finna det så lyft har, att vi ja vilja för en tid bygga våra hyddor tillsammans i ett förgångligt land. Men jag har vetat i min stad hoppats och hoppats åter, att det skulle blifva ett litet afven har på jorden då vi, föräldrar och syskon, skulle sammanbunden komma att vi vore ett och ett vi förstode hvar annan och att en hvars sår ej mer skulle stå öppet, blödande eller ohelat — men, älskade Mamma, jag tror ej mer att det ja får bli här.

Menbart skiljde i tiden skola vi vandra; men vi sätta ju alla till Taden — aek! Tader, lat vår sak utgå från det minsta af vårt väsen och ja därför tränga fram till dig! — att Han måtte på andra ströanden samla oss alla, föräldrar och syskon, i ett evigt kärleksbånd omkring sig.

Denne ord, min älskade Mamma, hafva utgått

från min minsta väsen. Jag vill att det vare mitt
testamente till mina älskade föräldrar och systrar,
om jag går bort. Guds derför detta brev, till id int
ne om att jag så mycket älskar eder, fastän det ej syns
eller får synas.

Jag kan och får ej säga mera.
Äroval älskade mamma!

Mamma

August

möta från Sverige. ?

Suget på detta brev skall ni skrifa
på Lausanne. Madame Gaudin "le petit
château". Skrif snart, ty i Lausanne blif
jag ännu mycket ensamare än här.

Förtat hastigheten, men jag skall skrif-
wa ordentligare till Pappa nästa gång.
Jag reser troligen den 14 eller 15 till Lausanne.
Häls innerligen Pappa, morbror, sysko-
nen, Hanna och gossarne samt alla.

Tante Emma & Carolina ~~härskan~~, häls-
de i går när jag nemade, att jag tänkte
skrifwa. Jag kommer mycket att sakna
mina Thomas och Tante Emma i Lausanne.
Den allskelige gubben Thomas tänker
troligen resa med mig för att hjälpa mig.
Jag vill hafwa brevet af i dag och därför
skrifwer jag så här fort. Pappa förlovad.

Farväl älskade föräldrar och syskon
helsa Tinneman och Gummman Thor. Tack
tack för mammans brev. Paul skall jag be-
svara nästa gång. Alm & Henrika afwen
snart. Eder Emmil.

*) Lausanne Locke har Stusen innewanad

Neuchâtel den 4 Januari 1861.

Min innerligt älskade Mamma!

I dag har jag mottagit brev från Mamma
Alm & Henrika, samt broder Paul, För-
liden vecka ett från Carl inrestadt i
brev från ^{till} Mr Thomas. Han har skrifvit
svar, som jag närsluter. Mycken tack för
brefwen, efter hand skall jag beswara
en och hvar.

Att ni wero nöjda med mitt lilla
franska brev gladdde mig mycket. Sedan
har jag skrifvit ett till Pappa och ett
till Wilhelm. Det sednare afwen på fran-
ska, hvilka jag hoppas i hafwen mottaga.
Tack för beskrifningen öfver tillbring-
det af eder jul. Alla små undrettelser äro

för mig så innerligt välkomna. — En liten
beskrifning öfver min. Lördagen för jul för
jag med Mr Thomas till en af Bergs försam-
lingarne, som ligger i en by, som heter "Loche"
* Med jernväg tvänne timmars väg ständigt
uppför så, att man måste hafva 2de Lön-
tis ett för, samt ett efter. Under wagen passe-
rar man 6 tuslar. När jag kom dit upp
war det riktig winter. Högst med snö och
kall. Jag fick rum hos en rik familj, hvar-
kens söner bo hos Thomas. Kan mamma
tänka sig. Jag fick ett windsrum, som
endast hade blifwit eldat genom en liten
brasa på år och dag. Jag hade mig nästan
helt och hållet i kläderna och tänkte på er.
Emellertid så gick det bra. Söndagsmorga-
nen betackade jag mig hos herrskapet och
sprang med lätt hjerta och sökte upp min
gubbe Thomas. När en man, som man kan
älska. Öfwer war gudstjensten. Församlingen
bestod af 4 damer + 4 herrar. Efter gudstjen-
sten så bröt Thomas brödet samt delade det
bland de som stannade gvar deribland afwen
jag likaledes med wine på ett glas som hvar

gick ur hand i hand. — Derifrån foro
vi till La chaux de fond en by med 1¹/₂ tus.
innewånare. Der höll Thomas gudstjenst
kl. 3. för 40 personer. Efter gudstjensten skildes
vi till byn för åter till "Loche" på aftonen,
men jag ville hem. Tvänne herrar följde
mig omkring, samt bjöd mig sedan på wine
i den enas hem. Det war en älskling på gwall
och knarrade under fötterna. Jag kom hem
kl. 8 på gwallen. När man för upp är den största
tunneln 10 minuter och när man för ned
den. Hela resan ut för 1. 40 minuter ut för
Julaftonen war jag hos tante Esmeralda, men
jag war nästan lika mycket hos er. Juldagen
afwen hos tante Emma, andra dagen är ingen
på helgdag här. Nyårsaftonen samt nyårsdaga-
na hos Thomas. Andra Januari på förlofning hos
tante Emma mellan Ettore Friberg och en
ung bokhandlare här i staden. I. Delachaux
på gwallen hos brudgammens far och sysskon
Hvarst Thomas höll bon afvensom brudgam-
len. Bonerna wora utmärkta, ehuru jag ej
förstod allt. Brölloppet skall blifwa i mars
eller första dagarna af April. om inga hinder

ett kätiskt öga om man på en kort tid skall
uppfatta karakteren.

Tack för att Mamma ej gör det omöjligt
för oss att komma till Björkfors, hvilket likväl
ej är belyst; är. - Enstaka cholerapall har
förfallit; Stockholm.

Det är så leosamt, att besvara Mam-
ma med uppdrag; den våg jag nu ämnar. Men
om kan jag lämna hela uppdraget åt Christine.
Jag vill blott anskalla om, att icke något
mer nedskänkes från Svartskär, jag då fin-
ger en bytta med, hvilket var en stor tjänst
för mig. Jag får då sedan betala den rakning
Bergborn skänker derpå. Mera, eller mindre
är jag tacksam för.

Nu får jag sluta med innerliga hälsningar
till bröderna och de vänner som intressera sig
eller särskilt fråga efter mig.

Gud hjälpe oss en hörs; och genom allt
att vi må komma framåt.

Mammans

Henrika.

Bergshyddan d 5 Juli År.
1866

Min dyra Mamma.

Fäst får jag nu så mycket tacka för
det så välkomna bref, som i går anlände.
Jag förmodar, att du råder jag för en vecka
sedan afsände, framkommit. Alla undir-
telserna i mammas bef. ers af värde. Vi
tänkte också, att I hade storm på vägen, men
det Gud för underligt. - Jag förstår och
tänker mig edra berättelser, det är en så
god fläkt som bläser der i Norden och
heltosam för anden. För mig som dock
är mera prosaisk, än många, förefaller
Björkfors som något som var ett stycke
hög upplyftadt, än ^{andra} vändiga ställen på
jorden.

Mamma frågar hur jag mår. Jag för-
när mig ganska väl här, så närvarande. Har
godt med mina jungfrur, hvilket jag är på
viktigt, för en hustru. Margretta mig
till hjälp och Karin har varit och sig
till sin förbättring och gjort hvad som
behöfts. Jag vet att Mamma i sin fråga
känner om mig. Tack för allt.

Under en vecka ha vi varit ganska många
här, men det har känts lätt och behagligt.

Fru Wetterdal och Carolina var här några
dagar, efter hvilka den förstnämnde segla-
des öfver till Ornen af Gustaf och Alm,
der hon annade vistas 14 dagar hos prästen,
hvarst hennes lille Demuk är. Fru Wetter-
dal lär ha början till kraften i bröstet,
förefaller sådeles undergiven och stilla,
förestår lakarna säga sig ej ha bat der-
för. Carolina W. är på några dagar hos
Angelica medan Wilhelm är i staden. Carolina
är ock mycket lättare, att vara med än för,
stilla och blyh.

Gustaf lemnade oss i god morgon efter
att ha vistats här i 2 veckor. Som han
nu känner sig betydligt stärkt och hade
aterfått matlusten, ville han använda
sina krafter till att studera för att om möj-
ligt göra bort sig som ligger på honom,
som man säger. Skulle han åter blifva
klen, tror jag han återvänder hit. Han
reste samma dag på eftermiddagen till Elfsala
och besåg mellan 11 och 2 expositionen.

Om Alm har jag så svart att säga nå-
got. Han lyckas ej ha samma ro som för,
utan tvärtom har jag skundom fruktats, att
han skulle allkomma just till den punkten

der han var då den började. Och vill jag ej tro
det, men bittert var om han ej vunnit det Gud
afsett med allt det mycket han haft att genomgå.

Godt var om Carl skrefve till honom några ra-
der, det skulle han värdera högt. Man måste lik-
väl erkänna, att Alm är friskare till helan ^{han}
än för in till staden några dagar i veckan till kontoret.

De första dagarne Wilhelm och Angelica
var här var sådeles vackra och de voro så lyck-
liga och njöto tillhanda allt för mycket på en
gång så Angelica blifv näst klenare, sedan han
och entrat i hallande bläst afta förenadt
med regn, så han fått sutit inne i flera dagar.

De äro belatna med sin bostad. Wilhelm
har köpt en vanning på Bryggare för 400 som
skall vara mycket bra.

Jag undrar huru jag gör med Ifman. Önsklig
är, att edra beslut må bedas till det bästa i detta
väsentliga viktiga saken. Det han är dylig
är tvärligen obestridligt, men det är ock att tillse
om något annat finnes derjemte som ofta åtfölja
dylighet, ners öfverfoende och framfallet
att pröfva hans riktning i det andeliga.

Godt vi på mamma tänker på hvarandra
att mig till hosten. Fallor det sig så, att hon kunde
göra någon nytta på Björkås, hängde under
hållningen vara inne, så angädd att öfver
jag godt att förstå henne, men det får man ha

Köping d 8 Mars 1864.
kl 8 på aftonen

2

Älskade Mamma.

Allt hittills ha vi blifvit godt skötta
och vardade af Honorn, som är när dem
som behöfva Honorn. Vi ha blott orsak att tæ-
ka nu då aftonen är inne. o

Som jag trodde har det gått, nemligen att
vi skulle blifva, antingen synligen, eller
osynligen vardade. En herre i jule (namnet
okänt) blef vår kamrat i vagnen vid afresan
och har sworn aktadt på oss och när någon
liten hjälp behöfdes alltid varit till hands.

Han ställde oss om, att vi telegraferade
i Dylta att hästarna skulle vara vid sta-
tionen i elsboga vid framkomsten, det, vilket
och inträffade. Då vi kl 6 i afton anlände
till elsboga station stod två olika hästar,
och en målskjutare där, som öppna oss hit,
hvarst vi inträffade för 8, enligt mottagas

och uppfäres uti ett varmt och tröstligt
rum. Om Alm kan jag ej mycket nämna
som det ej med denna kan beskrivas och
ej hade vara mytligt heller, dock allt har
varit frågel af stulhet så vidt möjligt
vart.

Kära mamma! de varmaste keltningar
till de små. Hanna må afmärket komma
bort deras knifvar och hvarsa saker. Thorsten
brukar ha en i fickan. Vår snälla skjut-
bonde har lofvat taga denna raor med sig
som han moter Stockholmsposten. I morgon
hoppas vi i ganska god tid tillryggelagga
de 8 återstående miken till vannerna vid
Barken. Axel svärighet att skiljas från
oss har varit få mig litet emellanåt.

Vår snälla helsa Carl, Morbror och Han-
na samt dem som fraga efter oss.

Alm hälsar varmt och säger: Begeer för
oss! Bes Thorsten Skrifva.

Mammans Tacksamma

Henrika

Vår var i försedd i afseende på
klänning och!

Fr. Hanka Bergman

Rosenvik

Lördag 11 Mars 1864

Dyra Mamma.

Blott några dagar i dag för
att meddela, att vi finna oss så väl
här, som vi möjligen hade kun-
nat hoppas och komma tröligare att
ståna något; jag kan ej säga hur
länge, men jag tror jag att vi blifva
borta oför 2 veckor. såvida ej något så-
skilt inträffar med barnen som kom-
kallas oss, eller det annars försörjas för
oss. Under närvarande förhållanden

jag ej kylla fästen, så att jag smärkt

måste jag lämna barnen och hus-
hållet och låta det vara mig en kär plikt
för att vara min man till hjälp.

Jag tillförsäkrar mig och, att den
himnellske Fadren vakar öfver, och
låta sina tjänstgärdar varda de
små derhemma, såutan den gäva vord
jag hoppas de och i yttre mätts erhå-
la.

Mamma är väl smär och
ser till dem emellanåt. Har mamma
lust skrifva någon rad så såg huru
de ha det.

Vi ha här blifvit mottagna
med innerlig välvilja och trafast
vännskap.

Litet efter 6 på lördagsaftonen
komme vi fram hit och ha vi önskat
till tacksamhet för att Guds hjälp sedan
vi lämna oss.

Alm helrar Mamma och Carl mycket
jag vill ej begra Carl med sin upptagna
tid skrifva till Alm, men skulle det falla
sig låta för honom vore det för Alm en stor
uppmuntran såsom ett kärleksbevis.

Vi äro ej skilda genom detta yttre afstånd.

Henrika

Pröfven hit är. Stjernvik
" Löfbarke

Afven komme hit fram med blott det som
skrif ej om det faller sig besvarligt.
Posten går torsdag afton.

Prästinnan Maria helar mycket
Afven begra i helming till
om hon frågar efter oss.

Säkert hafven det i eder käre krets

Jag känner en obeskriplig längtan att få åtminstone några ord ifrån Mamma. Det är så ledsamt, att jag har så svårt att uppgifva en adress, och man kan ej alltid så lätt beräkna den tiden.

Nu är det utmärkt vackert väder och fullsommare, och värmen håller väl på att regna der hemma också, hoppas jag.

Mamma är väl frisk och hälsar hjärtligt till Morbror, Carl, systar och de andra syskonen från Mammans yngste, tillgifne son Paul David.

Rom den 8 Mars 1869

Paul David B

Helgen.

1. innerligt älskade Mamma, det sistaste brevet har väl framkommit nu, deri Mamma sett, att det står väl till.

Om några dagar far jag från Rom till södra Italien.

Idag på morgonen har jag besökt ett kloster, men jag fick ej se in i någon af munkarnes celler. Munkens, som förde ikring mig, var mycket välvillig och bjöd på kaffe, och när jag gick, gaf han mig ett porträtt af ett helgon, och under hvilket är lackadt ett litet stycke af en skjorta, som burits i lifetiden af samma helgon. Det inre af klostret var ytterst enkelt, och lefde dessa munkar synbarligen i den största fattigdom. De kallade sig Trinitärer. Jag har sett påfven flera gånger, och ^{hört} honom med se, hvilket han ännu gör med stark stämma oaktadt sin höga ålder af nära 80 år. Han har nu varit påfve i 23 år. Det är en liten gubbe, som ser godmodig och from ut, men huars ansigte ej har något utmärkande, ej uttrycker något vackert det ena eller det andra. Det är något mera värdigt att se de katolska kyrkostycken, så som, jag har sett i flera kyrkor, himlas en stor statue af metall föreställande något helgon, och på hvilken katolikerna gå och kyssa foten, så att jag märkte

att foten förmligen blifvit till en del upphöjdt.
Till en kyrka måste man gå upp en lång
trappa för att komma dit, och denna trappa
för man sig använda annat än att
på knä, hela tiden. Katakomberna ha också
förväntat mig mycket. Under en katter-
kyrka begravas ännu munkarne hvaran-
dria i dylika underjordiska gångar, der det
äfven finnes ett litet kapell, hvars alla
frydnader äro gjorda af människobarn,
och jorden är tagen från Jerusalem.
Det är också mycket intressant att se
des stora gräpningar, för att undanskaffa
jorden, som under tidernas längd samlat sig
på de gamla byggnaderna från Romo for-
na tider. Så har man nu nästan all-
deles bingat i dagen de forna kejsarnes
palats, som ^{är} stort, otroligt stort, och som för
ej länge sedan blott var en grönsaks-
gårdskulle. Härom dagen gjorde jag tur ut till lan-
det, till ~~en~~ en villa, som var så vacker.
Trädgården full med blommor. Camelier
röda och hvita blommade redan ute på
Kalljörd. Det ser ut som folken skulle
som den enskilde människan ha sina
olika åldrar. Den Romerska befolkningen,
som varit så kraftig och hvar typ varit så
vacker, det är otroligt, hvad den synes af-
sigtomman. Man ser i stort antal miss-
bildade personer isynnerhet dvergväxta,
knuckelryggiga och enögda. Och i moraliska

afseende synas de ej heller stå högt. Red-
lighet och samningskärlek tyckes ej ingå
i den italienska karakteren. En Italiensare
har sålän ett pålitligt utseende. Jag har hört
sägas, att man väntar mycket oraligheter
inom landet. De punkter, som framkalla
jäsningarna, det är frågorna om påvens
verldeliga makt samt att göra Italien
till en republik. Det finnes mycket partier
här i landet. Det är ej att se sammansät-
ningen af den påfliga arméen. Den be-
står af frivilliga från alla länder, hvilka
tels komma hit för att söka äfventyr, men
till stor del för att och hänförelse för den ka-
tholska tron och för att betrakta kriget för
för påven som ett stort koretag till
det heliga landet. Så finnes isynnerhet
många holländare, vidare, tyskar, schweiz-
zare och så fransmän af goda familjer,
som vilja gifva ett uttryck af sina åsigtar och
blifva simpla soldater i Rom. Det lär till
och finnes 2 Sarsenkar men jag har ej
träffat dem. Jag har flitigt besökt under
galerier och samlingar, och man ser jakes
af en skönhet och en perkan af som
är omöjlig att beskrifva. Och så de for-
byggnaderna såsom St Peterskyrkan, hvil-
ken är så stor, att man ej kan fatta den.
Första gången man kommer in der
tycker man, att den är liten och att
stora allt såles vanligt.

Bergshydroan d 22 Juni 1869

Tur till hätt, eller alene rättare, till Arsta, till Ribbings,
vilka mottaga oss så vänligt och sade sig med intresse
fölgt Noulensresandena och glädde sig åt att Ruorin
nu finge hvila.

I morgon är det min käre Moders födelsedag.
Måtte en fläkt ofvannfrån på den dagen skänka
beständigt undan åkenvandringen
önskar

Mammans

Henrika

P.S. Warma helningar till hvar Carl och Ruorin.
Just nu erhåller jag mammans bref, hvarföre jag tackar.
Kan ej nu besvara frågorna om jungfruerna för än
jag får svar från den jag tillskrifvit. F. G. kan jag
tänka att vi skola hafva 3 och således ej nu Mani.
Längre fram skall jag skrifva mera bestämt om
saken.

Johanna beder att få tilläsa

Käreste Mamma!

Nog har jag drojt alls för länge med att tillskrif-
va min käre Moorn, men hvart går tiden? Den
flyr sin kos och hvad hafva vi i behåll när den
är försvunnen, hvad har vår ande, vår wiglets meniska
vunnit under alla dess skiftningar? När skola vi
väl lära den drygglärdade konsten, att taga vara på våra
hjärtan, vår mun, våra steg?!

Jag säger icke oför smartorna i lifvet, ty i dem ligga
den största lustheten innerst innerst, det är ju vår
gen till Guds rike de beteckna, dessutom få vi ju i den
att vara egna gerningars frukt, fastän Gud af nåd vilje
vålsigna alls till våra själars väl, men jag säger oför,
att jag bli förnyad, att jag ej låter Jesus komma till lif
hos mig, såsom han vill lifa i hvarje hjerta som gifvit
sig åt honom.

Lifva vi blott i honom, så är vi ju under alls förhö-
den den lyckligaste. — Kanst du aa någon stund
få göra ett stunds besök hos Carl och se honom gåt?

Säkert hafven det i eder kära krets. - Den enda som gästet
hos oss, sedan mamma gjorde det, har varit broder Wilhelm.
Det var godt och trefligt att få ha honom här. I majen
Nidsommaraftonen vänta vi kära Moder ut.

Byggmästarens ha varit här ett par middagar till dess de
komma sig i ordning, de äro belatna med sin bostad, men
tyckas mest komma att vara inne i staden som Byggmä-
staren ej tyckas kunna lämna sina verk da. Det är således
Frída som har ett pråktigt residens i deras bostad härsteds
och herra och fru komma ut till söndagarna och fara sedan
äter in båda.

Doctorinnan Claesson är också utflyttad, hon finner
sig så vardes väl, och tycka att bostaden är erö-
afver förväntan. Nu bora det naturligen på, hvar varm
sommaren bli, hvad gavn badgästerna eller sommargästerna
alla kunne ha af sin vistelse här ute. Lillills har
det varit ont om vackra dagar. Oftast regn. Dock har
det varit några sådana dagar, att lilla Monica kunnat
njuta och med fulla drag i skogen under några timmar.
Endast där har hon funnit sig väl och ej varit bråkig,
som hon eljest varit under ett par veckors tid. Jag hoppas
att det varit plåga för tänder, som gjort henne orolig. Hon
tyckes åter börja lugna sig litet.

Gossarna äro raske och rätt snälla, detta relativt.

Som jag förmodar önskar mamma höra något om huru
ontt hushållsväsende går. Lillills har det gått bra för sig.
Gustafva är en som kan svara för sin plats och gör med betänkt
hvad hon vill, ~~och~~ anser också allt uppfyllt därmed. Det
är verkligen underbart att lära känna så olika människor.
Hon tyckes ha en viss teori inne af hvad man rätt ofta
ser i praktiken hos tjänare ja, och hos de flesta människor
af alla stånd. Något ytterst ovanligt är det att finna
någon människa, som har behof af redlighet och trohet i det lilla.
Johanna som jag har för barnen är i det fallet ovanlig,
matte ej det goda röfvas ifrån henne!

Jag har skrifvit till Carolina och frågat om hon vill
komma på vintern; det var den som var hos Wilhelms.
Guds styresövnen häruti, ty jag känner det nu som en oerhögt
viktig sak. Emellertid är det en god
hjelp för mig, att ha Gustafva, ty hon lagar väl, sköter
maten förståndigt och väl.

Med Charlotte är det rätt godt, det är mycket som
nu står under smältning hos henne.

Blott det nu blefve godt med mig själv. Jag bekäpa
färböner för att komma i ordning till min vika svärsyster,
att komma till det ständiga hauset af Gud och lifet
i hans gemenskap, utår hvilket det ej finnes hvar, eller frid.
En dag då Wilhelm var här gjorde vi en angenam

Bergshyddland 1 Juli 1869

Min dyre Mamma.

Några rader i dessa yttre angägenheter, som vi
jag ej kunna undgå att skota medan vi äro här.

Syster Maria C. är härute om på några
dagar på min inbjudning, för att stänka sig. Hon
är så lycklig här, att det är roligt att få hafva henne.
Hon säger ock, att Johanneas syster Regina är en
så snäll och bra flicka, om hon blott finge ett
år på sig. Nu vill jag framställa ett förslag.

Maria skall ha ett barnhem i Klara försam-
ling och önskar en stor flicka till hjälp. Hon säger
sig få låna åt henne till kläder af några vänner, men
vet ej annu om hon får ha henne i maten der, för-
än hon om några veckor, då hon skall tala vid Disch-
tionen duom. Hon skulle sätta stort värde, att få
Regina det detta år och sedan lämna henne till
mig, hvilket jag ock tror vara godt, ty hon har
infantat en god grund hos Johannea finner jag

mer och mer. Mycket svårt skulle det vara att
nu taga någon och åter lämna, så jag vet inte vart
att kunna taga henne, om ett år, om ej Fina ville
uppskjuta sitt giftermål (hon minner sig dermed)
till vintern. Då skulle jag vara så glad och omhulda
Fina så, att hon ej skulle behöfva anstränga sig.
Fina har varit en riktig tjänarinna, men sådana
finnas ej många. Bra godt var om hon var bered-
villig, att komma ^{hem} något tidigare, än som varit tänkt,
hvarom jag tillskrifvit henne. Jag har ej
fått svar ännu från den Carolina, jag i förra brefvet
nämnde mig ha tillskrifvit. Måtte vi nu ledas rätt
häruti.

Då jag tillfragar Gustafva, huru hon finner sig här,
säger hon sig hafva ha, men kan ej annat än förtälja
hvarje steg jag tager och hvarje ord jag säger. Jag tager
mig ej dröf, då det är tydligt synes, att det är som
ett oematstänthigt begär, att hafva någon att förtälja,
men visst var det en stor befriad både för oss
och Johanna, om så ej var. Vore hon snäll
hade hon trefligt här, ty vi gå ibland i skogen hela
dagen och då är ensam och hjälps har jag tagit
till skurning.

Barnen äro roka alla och här är rätt godt att

vara. Den Lindström lär nu vara mycket friskare,
än för säre Morbror då han var här.

Helsing till morbror Carl och de vänner som omgifva
mamma.

! Guds vord!

Hennika

Som jag ej vet hvar Fina är så när jag hennes
bref här, godt var om hon finge det snart.

Et stort disktråg var af värde om det kunde
ett beställas, att få från Bjärfors vid något tillfälle
i höst samt ett par sådana små stolar mamma
tänkte beställa.

Får någon till Torneå vore snällt om de kapa
6 st, om ej mindre, trädskalar, af den minsta storleken,
ty de äro så ontyckta.

D.S.

Dalarns Bergshyddan d 23 Juli 1869.

Min älskade Mamma.

Älsför länge har jag dröjt med att omtala, att den lilla smörbyllean mamma kärleksfullt tillsände oss kom så väl till. Samma dag den anlande hade jag ju ställt i begrepp, att köpa något färskt smör, men ej gjort det.

Ett bårt brev af den 6 Juli har jag också att erkänna tackesamt. Af de meddelanden har och der komma att helt handa, göra vi oss en föreställning, om huru Eder tid förflyter i de svaga conturer, eller junddaag. Så Hennes välsignelse gå före och efter Eder! Gort och lyckligt om hängivenheten blifve hel och uppoffringen fullkomlig, som vi se den i den dyra lefnadsteckningen, vi dagligen künna njöt ut, af Madame Guion.

Det var gort, att på del af, att några hvar en frågat efter mig och tänkt på mig, och att det en gå gå så sadan hagnok, är den dock uppmuntran de.

Ärva mända det väl vider sig om älskade min?

Vi böa dock tänka på någon passande för barnen, ifall hon skulle blifva så klen, att hon ej kommer att orka dermed. Mamma skall ej tro, att hon har arbetat för tungt här, men möjligen förkyllt sig vid någon badning, och det så, så tryggar jag mig vid att Gud leder.

Maria C. talade om andra smalla flickor vid barnhemmet och nämnde särskilt en halst Karin, som hon sade vara så utmärkt passande för barn, och så det var svårt, att hafva en halst då man ej har någon ensamt för barn, utan att de sk hafva annat att göra, än se efter barnen.

Gode bröder Gustaf far nu in till staden efter att ha varit här ett par dagar, under hvilka han funnit sig väl och ämnar återvända hit sedan, men kan nu ej vara längre ifrån sitt bygge, skall resa till Upsala å en liten tur.

Mami för in i går efter att ha varit här ett dygn, och kint var deras besök.

Tröffes Fina så tacka henne för närma och helst henne hjärtligt. Äfven beor jag Mamma vara snäll och tälka Louise mycket för hennes rader, Charlott beor och att få helst Nanna och Mamma. Allt njöt jag i vilja träta med några vänner denna gång.

Uttom de 8 brev jag skänkt till Mamma, kopierat jag meddelanden från de kommit till henne i minnelse till henne Carl.

Skänning till Mamma Carl från (Hemma) som minnas mig.

Da kylan varade så länge skall väl värmen kunna
inträffa det onskade, på den korta tid som blifvit lemnad
afrig åt densamma?

Godt att sakerna mer och mer gestalta sig till ett
ordnat samhälle på Björkfors, det dyra stället.

Det skall blifva af intresse, att få höra något
från Remi. bollslaget och öfver-Torneåresan, fall den
varkastats.

Nu åter något om vår husliga affär. Det är ganska
behöfligt, att få den ordnad innan det blifver för sent.
Jag skall söka framställa saken i korthet och
sedan afvakta svar från Mamma.

Maria Carstedt får icke hafva någon flicka till
biträde i sin nya barnhem, utan att det betalas för
densamma 150 Rmt, ty hemmet är nytt och fattigt.
Få nu se huru ha med går. Johanna har varit enne
i Staden och besökt henne. Maria yttrade då, att hon trod-
de sig kunna reda sig utan biträde.

Som jag förmodar vilja ej Petter och Fina uppskjün-
ta giftermålet öfver vintern och har jag därför kom-
mit på den tanken, att jag torde kunna berga mig
med Regina (Johannas syster) om Fina ifall hon
är berögen af fullt hjälpte, när det behöfs, eller

och madam Sjolin. Jag har ej förnyat min
förfrågan till Carolina den dagliga ^{från henne} ~~men~~ ^{och}
som jag ej fick svar på det första befröret, och
denna sak, med Regina kom emellan. Vår om-
blåt så snäll och svara mig med det aldrig
första bestämt huru det skall blifva.

Äter har något inträffat i sammanhang här-
med. Min snälla Johanna har blifvit skad i bröstet,
hvilket kommit så hastigt och synes mig betänk-
ligt, detta onöda tyckes ej vilja gifva vika för van-
liga bemödanden. Det har kommit mig för som
den Guden som älskar vill gåa henne snart mögen
för att få taga henne ur denna förgifliga värld
hem till sig. - Churu detta ifall akomman fölfa-
rande visar sig allvarlig kommer, att tillföra mig
hvar bekymmer och svaghet så känner jag det e-
gentligen ej tungt, ty det drager uppåt ^{och} ~~och~~ ^{och}
hennes tycka ~~är~~ för mig. Jag tror att hennes gal-
är behaglig för Gud.

Det är ej skäl säga detta åt hennes mor,
som det ju kan hända, att hon åter bli sjuk
när hon får medicin och dricka mjölk, hon
har hostat omkring 3 veckor blott.

första snart är slut. Laxen hade varit mycket
välkommen, men, snälla mamma! elen tog
aldrig ut den hit, ty han sade, att den blifvit
skänd som fartyget blifvit uppehållet på vägen
för tjocka.

Bed Louise ej räkna på, att hennes vänliga
röster ej blifvit bevarade. Som jag förmodar får hon
del här af och inneslutas i gemensam varm hälsning.
Charlotte har beot mig förut helsa Ruor.

I Gud!

Henrika

Brefvet torde blifva någon dag gammalt innan
det kan afgå, men som nämnt beagnades den
lämpliga tiden. Så nu se huru det blifvit ställt
med Regina, kommer hon med Johanson, är hon
välkommen och kommer hon ej gå och för sig efter
som Johanna blifvit rast.

En dag var jag i Maria Charlots barnhem. Clara
och der var verkligen treligt, man kan ej annat än
glädja sig åt, att ett sådant uppkomster, i synnerhet
om Maria ökar förestå det, men hon lär vara så

Reykjavik den 4 Aug 1869.

Min älskade Mamma!

Såsom det efterlängts är kært, så var det i
går afte erhållna brefvet. Chrus Ofon-Törnens resan
var tagen i betraktande, började jag just vanta och
undra på drojsmålet med besvarande.

Gårdagen och denna dag äro för oss ett slags hög-
tid dagar. Vi njuta af en skön stillhet, då alla
slag af störande Clementer äro aflägsnade; en del
af denna stilla tid användes då lämpligvis till
meddelande, som jag vet, att postdagarna på Reykjavik
äro efterlängts.

Orsaken till den nämnda stillheten hade först
förklarats innan jag afvände till besvarande
af det erhållna brefvet.

Stel och Carl följde sin Pappa in till Hvarn
i tisdagsmorgon och vantas ut i afton med en
vår kokorok är inrest på några dagar till Hvarn
för att vara sig på sitt vis, eller för att få luft.

Synnerligen. Hvarn

Jag tror knapt, att någon af oss lart känna en
 sådan frukt af en falsk lara, som vi gjort i henne,
 sedan den framstår då hjertat ej blifvit berört,
 men laran antagen, och man blifvit förvis med tron
 i ett fullkomligt köttligt sinne och med ett lif tvärt
 emot Guds bud. Allt kan dock vara att lara
 af och saldes godt. — Hur såg det väl ut med
 oss, om vi hade notningsinstrumenter omkring
 oss? Beviset består kriterien för oenblighet af

all?² Blandt består kretsen för ögonblicket af Charlotte, Johanna mig och den lilla älskliga Monica, som sprider glädje omkring sig, väl ej den rosen fullt utan tagg, nemligen då Adams naturens egenvilja och onda sticker fram. De båda naturerna synes tydligt hos ett barn vid hennes ålder och såsom skärande misslyud framstår de onda utbotten midt uti den lifvaste innerlighet och omhet.²

Till stor glädje för mig får jag säga, att Johanna
äro blifvit rask. Latom oss i allert skickelse, både
i nöden och hjälpen.

fa ha om sadana hem der Quosfruktan får vara hela
hufvudsaken.

På så smått tiden, ha inga gäster varit och
inga vantar jag heller, så vi äro ganska mycket
fria oss själva nu.

Till sist jag mycket tackar för den omme²
omtankan med smörbyttan åter, hvilken nedsetas i
källaren i Håden, men skall tas ut om den

[illegible]

Allm hälsar eder, samtidigt,
 att ni så gott och väl är i Rosenwik.
 Era tankar förbrefat. Gustaf's
 tankar om 14 dagar senare till Rosenwik
 för att närmare se om bygget.

[illegible]

klon drap, att hon får afvärans tränga sig, men hon
bli vår bättre då hon får Regina till hjälp.

Enligt Alms uppgift tackade jag för en smabytta,
hvilken dock vid hettkomsten befaras vara en laxbytta,
detta gott, isynnerhet som det står sig med den
andra laxen. Laxen i bytten var god och ha haft drap
till middag, den skall nog komma vår till pass. Jag
vet också huru mycken omtänka och omåda den kos-
tal mamma, hvilket berödar den.

Fråga Louise från mig, om hon har Madame
Guions bekräftelse med och läs den, vi läsa
den i sommar och till stor hugnad.

Densamma

Den 5 Augusti på aftonen

nu bider jag om min tackförmä-
ma. Hjälpning till den behöfliga
dotter. Dra Alm. jag kon ej
annat. önska dig och dina
barn, och kommande barn. Hjälp-
tjänst. för både för själ och kropp,
och att att Vensdags lif må
slutas i en fälig stund. Här
är många stenor man kan
stata sig på, och till och med
falla. men anden någon stund
och gå tillbaka. Bönen är
Vår tillflykt. Jesus löde oss
ditt. för oss själva och andra
Man bidraga oss. Alla genom
Mönkret på Gorden. Då Man
binnen dit nödigt. Laga sitt
Menliga djus. till ett Soligt.
Slut. Gode ungdoms vän och
Syster i Kristus Jesus, det
önskar den Janna Vän
Pam Mikron.

Ume den 30 Januari 1872

Min af att Hjerta Högskole
Jän. i Kristus Jesus —

Menstrer liksom denna min
Nyöns önskan. Trappa dig
med hälften, till knappen.
och den glädje. i hjertatt
Jom endast. bekant skapen
med oss. Men den Jesus
kan gifva. oss. —
jag har haft. en tung Vinter
genom en färlig vork
i min vänstra. Hand. som
en stund. genom sitt nysande
skapade i kull mig, och hand
fodet på ned. och den högra
i hjaf. köft. och ännu på
skäp till. och på ned.

och många andra vidunderliga
heter som mig mäter. hvad
kan man annat än drugga
på mun. och vara nöjd
emdan vi veta at ingenting
sker utan Guds vilja, då man
anförtror, sig till Hans Hand,
med Sål och kropp —
ack äta Guds Menniska
jag är så lycklig, och
tror nog, at jag snart för
komma till det nåtta hem-
met. inte, är jag sjuk.
men mitt hjerta. led grefver
femt. oppät. jag må y
toudal yppa detta för Dig.
Emedan, jag är en stor
syndare. men den gode Anden
vill at jag för göra det.

än dock jag är nödig till det
indns lifets glädje. men Guds
nåd är stor. Men om vore
ana. oaktat detta goda. att
kommer mörka stunder.
men vi veta at vår bröder
Jesu. har fullkommat att.
och Hans heliga Ande är en
trogen. följelagare. som upptänder
Ivon och Margret till det goda
ofr. väntar. på Orans stund.
Gud i Himmelen hör min
bön. och tär ofr på trappas
med vana Thom. och alla
jag Alla i vänt, nåtta
Men det y med hender
byggt. är utan förvån at
med Jesu. Gladiga nära
och Glöd för alla angeliska
syndare. Hör mig Gode Fader,

den 16 Maj

Min kära Ålskade Tante

Min till tröst har det varit att det står
att dastigen måste den gamla mormottern
sorgas och dödas - Min till Herrns pris
vill jag nämna för dig min gode moder
att huru under dessa tider, ^{hvar} har sand
Dig en älskade hustru och som ledt mig
steg och dastigenom har jag till ro och stillhet
kommit - . Tantis beskrifning om Herrns
vinter gjorde ett dygert intryck på mig, var
af alla jordiska sorgar måste vara när en moder
står på gränsen att mista sitt, eller sina barn.
Men den är dock jordisk och salides, afvergående
nervidlag var ej frägnan omfjeller fruktan för
en wig skilsmässa - Min mer hjert skärmt
kändes de på ord i 4^{on} i Bruns boken har
varit står som i vinter - . Jag är ännu
blott ett barn måtte Gud gifva föräldrarnas
förstånd att med kärlek och allvar ännu
en gång draga honom till sig - Sattre
uti gäva dig att med bejda mycket för honom
än att tala om det om Gud till honom - ty
en der passionens lider är hjertat som en
slutten barm för södanas ord. - . Min älskade
Min älskade tante är till, måtte ingen
af eder lartvittas att bejda -
och nu min tante för Herrns viljan
Twile i rikt mått äger tante & Tantis hus
me och frömgent med lund. Lof & dastigen
och tillgifva. Tante minna
som Blikin.

Tante till fulls kan jag tacka för det lika si
vantades som kärlekarna brevet alla de bref
jag varit nog lyttlig att erhålla från de barn
dalare barna, kallat jag för mina dastifoster
de genjuda sig en och samma ha monie, och grun
akostet hiter, det lönar möden att i lund. Inog
har jag, vetat steta som lät min bibel från
barnen min att höra en lifvande som fardar
hvad det vill säga att kämpa, tiurapa sig steta
om det och blott sker i skrift är något att
skrifligt uppfrihande. - . Jag har egentligen
enligt att skrifva om som kan ej trura - min
kära tante; ty allt som har varit steta and
lga står har på mycket skrifta fater.
Inledde af en konaval, så lyande att en
af Europas städer kan uppfvisa det make
Hela staden var plimurerat och de flesta
gator dekorerade, en andra gata köstade
mer än 16,000. På Pent att arrangera för att
hyra en vagn på 82 lund köstade 14. På Pent
gamla och unga var kostymerade och en del
maskerade, man hade förmät sig i kompanier
somliga spelade galningar, andra dyfflar andra
landfolk från skiliga delar af världen. Man
man var 20. 30 & 50 i hus och i kompanier
och det var många hundra kompanier. Jäcker
badar var stängda. Södan, något som inte möter
Min älskade tante min älskade tante

alla prata skratia sjong och dansade; jag kunde
närvaras och uppskattade det bidade swed som kom
= de följa på en sådan lek. En Fru frågade mig om vi
eike skode Conavals - serie och svar jag svarade
något utropade: hon i en ton som uttryckte den
dyrpostiga fasa. "O min Gud hvilket barrarie - det här
800 - 1000 Riksdaler under dessa dagar, men vert
denn likas slutar aldrig utan tårar och jag
var i tillfälle att få se sådana skure naturligt vis
dessa naga doljer de kom ~~här~~ Cousiner na vi
sådana tillfällen - ty på världssenen måste man
alltid visa sig glödt oeröfadt om och hjerta kan
är färdigt att brista, Skatolska kyrkan har
vi oft en berättelse de följande 3de dagarna till det
börja och fastidagar då det hålles predikning
maspar och bikt - - - - - - - - - - - - - - - - -
nåra en revolution att byta las och några
veckor därefter kom gula febern, men har
vi oft iika varit svår ty 22 har det högsta
dödsnummer varit för dagen och en 30 a 40
insjuknade - dock det har varit nog att jaga
den största delen af befolkningen från staden.
Långfredagen för sig in emedan vi hade
nat vardag i tyska kyrkan det var första
gången jag var i tillfälle att få se St. Petrus
nat ord sedan jag lemnade Sverige och var
en dag utsägligt skön, och så kunde att
Hvorn var mig nära. Den tyska kyrkan

träder en stor kula det finnes 5 a 600 tyskar
här som har till församlingen, men af dessa
for man högst 20 i kyrkan på en gång, och
natvards gång har det iika varit mer än en
gång på detta befva år, stundom har vi
gott Pastor rita gada predikningar men de
tycker jag näst inget kunnat, dessa tycka vi en
spirituell tysk predikan somlig som jag har
läst för några år sedan, jag tänker då, att om
någon vill frisa till att varligt för mig, så
"vi ord förestår du hvad du läs"
Det har kanske synes tante otacksamt, att mig att
att inte att till skrifa. Hurika men vi är
ej färdigt, af alla mina fardiska skatte sätter
jag henne högst - - - - - - - - - - - - - - - - -
i mina brev skall tala om mig själv och
är föga intresserad af hvad som händer i
det yttre - - - - - - - - - - - - - - - - -
tala i detta ämne och på sista tiden har
det varit mig omöjligt, blott jag börjar till
det till hvarken för vana eller avn, hur
du skild godt somvilt hon fortiga -
ja min tante ädmjukt hettas mig bör uppför
- - - - - - - - - - - - - - - - -
att - och hvad kan man mer önska
ämne vill jag visst iika säga, att Gud vilja
mig ett ädmjukt hettas till så som man
i ännu vid avskedet till den färdiga
hastigt röra sig i hjerta - - - - - - - - - - -
det gån af den gamla serien

salen.

ad Mr. Sunde jag mår
fäster med "Luleå". Jag har
ej kunnat skrifa derom, jag
skulle eljest beta honom lem-
na något till mamma, men
mamma är nog nöjd ändå
och väntar ingen baks.

Kari var den stund
jag fick besöka till mamma
med min kära mor och för-
minnet deraf med mig till
och jag sliger, med i gafs-
nen.

Ach, huru lyft att från all
oro och skrid och sorg och veder-
möda få lägga ned sitt bröst
till befrielse i Frälsarens
sköte. Han skall nog taga
mot en och sitta gifva bröllof,
kläderna, så han ser att man
är så naken och arm.

Förnuväl, Älskade mamma

Närby den 10 Nov. 1879.

Älskade Moder!

Länge har jag redan
väntat denna — och
hafven intet hört af mig
änmat är genom tele-
gram.

Jag förstår nog anledni-
gen, den för mig skänd-
att min chilsa ej tillat mig
att föra svar på min
önskan.

I telegrammet sade jag,
att helan var bättre — men
det var så indast skönt.
Förlägen förskade uppkallande,
han att af, efter min harkatt,
har jag till af hjärtklapp-
ning och utomordentlig tröst.

Det ser nu åter ut som det
höll på att vandra sig till
ett bättre.

Jag begagnar en sådan
liten lysare mellandag till
att vandra till min kärliga
budsning och tackbägel
för all vänskap om mig!

Mer mycket än de
öfverflödiga förbättringarna i mina
affärer verkade nedslättande
för min belösa, så gjorde dock
männans kärleksfulla vord
att jag nu kan bättre sluta
om mig.

Min mage är ganska bra
och begagnar jag fortfarande
så väl gymnasiet, som delvis
ett fint inrymda rummen
med Bohmströms. An hatteras
har jag börjat gagna värmande
avslut, som äfven synts väl
görande. Det ser nästan ut

såsom jag åter skulle följt i
min sedan afdröande tumme.

I affärerna ser det ut så
som vi skulle få de nödiga
medlen för att få oss igenom
och Lulleri-förstäljningen
synes komma äfven närmare.
Karl Lundström i Luleå har varit
med till Stockholm för att vara
närvarande vid ett uppgörande,
så att man får hoppas till
det bästa.

I vårt hem hafva vi det
tröflegt ordadt i det öfre.

Matte m. Herman, utan bild
kan ingen frid och ingen
lycka kan finnas, äfven
glätta in till oss och i våra
kyrkan — så kunde det nog
bli bra för den lilla staden.
Vad man ännu må ha att
vandra genom denna sorg.